

HRVATSKI

glasnik

Godina XXIII, broj 48

5. prosinca 2013.

cijena 200 Ft

Foto: László Körtvélyesi

Komentar

Hrvatski je naš izbor!

Silno me zanima u kojoj našoj regiji mogli bi nadležnici mirnim srcem izjaviti da nimaju probleme u hrvatskom odgoju, nastavi ali uprav s jezikom?! Zato se i čudim, kako je nedavno na Danu Hrvatov u Baji bila glavna tema, kako sam obavišćena još toga dana u Vukovaru, kako za nekoliko ljet u gradičanskem dijelu Ugarske neće biti pismenih Hrvatov(?) Izjava je upućena na osnovi toga da Budimpešta ima samo jednoga gradičanskog gimnazijalca, a teški napor HDS-a su jur lani uloženi da u Sambotelu konačno krene hrvatski razred, dosad s neuspjehom. U medjuvrimenu sam pohodila dotočnu gimnaziju, kade su objeručke dočekani hrvatski zainteresirani školari iz naših sel, i kade na čelu s hrvatskom ravnateljicom, sigurna sam, bit će položeno i srce u tu hrvatsku nastavu. Ako uopće bude najavljenikov. Kad najzad pogledamo u prošlost, onda moramo dodati da s takovom sridnjoškolskom hrvatskom nastavom su jur pokusili u kiseškoj Gimnaziji Nikola Jurišić, u sambotelskoj Sridnjoj školi za ekonomiju i informatiku Boldizsár Horváth, a u šopronskoj Széchenyievoj gimnaziji i dandanas teče fakultativno hrvatsko podučavanje, kot i u sambotelskoj Gimnaziji Dorottya Kanizsai stoji sridnjoškolcem na raspolaganje maturiranje iz hrvatskoga jezika. Iako na našem cijelom području kroz 480 ljet živi hrvatski jezik prez sridnje škole, ovo bi bilo, prez sumlje, još jedna zvanaredna mogućnost za daljnje školovanje dice, ali i ovako će biti izuzetno teško na noge postaviti hrvatski razred. Posebno u onu dob, kad jedva je dice u naši gradičansko-hrvatski seli, ter kad su pri zapošljavanju važniji drugi, svitski jeziki, kot engleski i nemški. Pogotovo onda, kad se naš kraj graniči s Austrijom, a ne s Hrvatskom. Naš jezik neće vratiti, niti spasiti škole prez čvrstoga stupa odgoja i jezika, tj. zagrivenih hrvatskih familijov, ke suprot zgusnute gospodarsko-globalne situacije su žilave u odluki ter ne pušćaju da njeva dica doživu mladost prez materinskoga jezika praocev. Ov jezik je ostao stoljeća dugo jer su se ljudi željili pominati na tom jeziku i to su smatrali svojim materinskim jezikom i u vjeri ter crikvi, i onda, kad su je npr. u škola kaštigali za seoski dijalekt, pod ugarskom, potom srpskohrvatskom silom. Dokle nas iz stare domovine neprestalno pozivaju k sačuvanju gradičansko-hrvatskoga jezika, s druge strane tim veći je pritisak i ganjanje naše dice prema standardnom hrvatskom jeziku. A s juga Ugarske nikako ne prestane hajka, u koj su se družili intelektualni partneri, nažlost, i odvud, ki zopet i uvijek pameđuju da naš jezik je ubetoniran s kojim se znamo pominati i pisati jedino od kokošev. (Suprot toga i jedni i drugi stalno jašu na gradičanski dijalekti i hasnuju je u svojem znanstvenom, literarnom djelovanju.) Pri ovoj točki moram još dodati da med gradičanskimi intelektualci zato se najdu i takovi, ki nisu hrvatsku osnovnu školu završili, niti HOŠIG, a niti pečušku gimnaziju, još su čuvari jezika i svisni Hrvati. Nij' dvojbe u istini, ako jezik vrijeda ne dobije prioritet, pjevanjem, plesom i tamburom neće se spasiti naše hrvatstvo, ali to stoji i za ostale regije, ne samo za Gradič. Mnogi naši ljudi su se vrlo neugodno čutili, a i zbavljani došli domom iz Baje, i nisu razumili, je li već u tijeku predizborna kampanja, ali se nas more «pljuskati», svenek prez posljedic. Hrvatski je naš izbor, odabiranje dice i roditeljev. Na naše boli, strahovanje i sramote, moramo si sami iskati i najti obrazloženje, ali upravo vraćanje. Kratkovidan je on, ki neće priznati i opaziti da asimilacija svagdje gazi jednakim korakom ter da je jezična kompetencija sve manja, ne samo ovde na zapadu. Zbog toga mi se čini baš „diskriminirajućim“ očitovanje da je samo gradičanska budućnost sudjena na nepismenost!

-Tih-

„Glasnikov tjedan”

Svjedoci smo vremena i sudionici življenja u vremenu gdje se s političkih i društvenih pozornica često čuju riječi o europskom identitetu i nacionalnim posebnostima u istoj Europi i istom europskom identitetu koji bez njih neće biti europski. Kulture i njihov nesmetan protok kroza stoljeća obogaćivale su narode i ljude, tako je to i danas. Kulture se međusobno i sukobljavaju u tom proteku kroza zemljopisne i civilizacijske

izgradnje zajedničkog europskog miljea i identiteta, potrebna je komunikacija kultura, bez obzira na brojčanost njenih nositelja. Kazuje se kako kultura ne poznaje granice, ali kultura nastaje u nacionalnom prostoru, što ga obilježava jezik, vjera i identitet. Tako je i mađarski premijer ovih tjedana izjavio boraveći kod prekograničnih Mađara kako tek onda mogu opstati kao Mađari izvan granica Mađarske ako su u stanju živjeti i očuvati jezik, vjeru i identitet na onoj grudi zemlje na kojoj su rođeni.

Identitet je i izbor. Nije to genetski kod nepodložan učenju. Navedimo kako se otac hrvatskoga književnog realizma rodio po ocu kao Čeh, a po majci kao Slovak, ali je hrvatstvom bogatio nacionalnu samobitnost hrvatskoga naroda. Bezbrojni su primjeri

„Cijeneći nacionalne kulturne dosege, bolje možemo cijeniti i ostale kulture s kojima smo u dodiru, preispitivati jedne i druge i prihvati ih. Bez poznavanja vlastite kulture teško ćemo moći u našem slučaju izgrađivati i djelovati u «hrvatskom», europskom ili nekom drugom nacionalnom duhu. Tek će nam se javljati kompleksi proizašli iz neznanja. Neznanje nas ne oslobađa odgovornosti. Dapače.”

ske priče, ostaju «trajnije» one koje su jače i snažnije, bolje prihvateće, imaju bolji marketing, udomljuju se i žive. Povijest, kako je iščitavaju povjesničari, uči nas tome.

Cijeneći nacionalne kulturne dosege, bolje možemo cijeniti i ostale kulture s kojima smo u dodiru, preispitivati jedne i druge i prihvati ih. Bez poznavanja vlastite kulture teško ćemo moći u našem slučaju izgrađivati i djelovati u «hrvatskom», europskom ili nekom drugom nacionalnom duhu. Tek će nam se javljati kompleksi proizašli iz neznanja. Neznanje nas ne oslobađa odgovornosti. Dapače. Hrvatski i mađarski narod ima niz dodirnih točaka u posljednjih tisuću godina upravo na kulturološkom polju, izraslom iz zajedničkoga državnog prostora koji se prostirao od Karpata do Jadrana. Usagledavanju kultura, a sve na putu

genetskih Hrvata (nije to rijedak slučaj ni kod drugih naroda) koji nisu sačuvali ništa od identiteta svojih predaka. Način življenja u kulturi, jeziku..., identitet sa sobom povlači odgovornost pojedinca. Plakati nad izgubljenim, a ne sagledati svoje propuste u gubljenju pojedinačnog i kolektivnog identiteta, posebnosti, nacionalne, jezične i kulturne doista je neumjesno. Javno neprihvatanje identiteta jest na neki način i njegovo nijekanje. Ali toliko toga se nudi, a ponuda se mjeri dolarskom ili euro monetom... Kojom su sve češće upravo posebnosti, pa bile one i nacionalne žrtve. Nije to ništa novo pod kapom nebeskom, tek izazov kome treba znati odgovoriti. Neznanje ne oslobađa odgovornosti iako su mnogi uvjereni kako je tako. Pa ni u očuvanju «hrvatskoga duha».

Branka Pavić Blažetić

BUDIMPEŠTA – Veleposlanik Republike Hrvatske u Mađarskoj dr. sc. Gordan Grlić Radman ima čast pozvati Vas i Vašu obitelj na Adventski koncert ženske Vokalne skupine „Vesele Gradičanke“ iz Unde i klape „Staro vino“ iz Fileža (Nikitsch, Austrija) u nedjelju, 8. prosinca 2013., nakon svete mise na hrvatskom jeziku u 17 sati, u crkvi Sv. Mihovila u Vackoj ulici. U sklopu koncerta izvest će se pjesme naslova: Zdravo, Divica, Padaj s neba, Poslan je anđel Gabrijel, Zlatnih krila, Kad Djeva Boga rodila, Zdravo budi, mlađi Kralju, Veseli se, Majko Božja, Najsretniji Božić i Zvončići. Nakon koncerta pozivamo Vas na adventski domjenak.

Aktualno

Uskoro počinje registracija narodnosnih birača

Nakon 1. siječnja 2014. godine počinje registracija pripadnika narodnosti na popis narodnosnih birača – reče uz ostalo Ilona Pálffy, voditeljica Nacionalnog izbornog ureda, na konferenciji o narodnosnim izbornim pravima koja je u organizaciji Državnog tajništva za narodnosne, vjerske, civilne i društvene veze Ministarstva ljudskih resursa održana 20. studenog u sjedištu Romske državne samouprave u Budimpešti. Obrazac molbenice već u prosincu ove godine bit će dostavljen svim kućanstvima u Mađarskoj, tako se birači mogu izjasniti o narodnosnoj pripadnosti, te predati molbu za uzimanje na popis narodnosnih birača.

Kako je uz ostalo naglasila, pripadnici narodnosti mogu odlučiti (osim jesenskih izbora za mjesne samouprave) mole li upis na popis birača za parlamentarne izbore. To je važno zbog toga što, ako netko ne želi sudjelovati na parlamentarnim izborima, primjerice zbog toga što je prema broju dane narodnosti ulazak zastupnika s pravom glasa u Parlament nemoguće ostvariti, na taj način ne isključuje sebe iz toga da sudjeluje na jesenskim izborima za narodnosnu samoupravu.

Oni koji su uzeti na popis narodnosnih birača na proljetnim parlamentarnim izborima osim pojedinačnih kandidata ne mogu glasovati na stranačke liste, nego na listu dane narodnosti. U molbenici se ne može tražiti samo registracija na popis narodnosnih birača nego se može naznačiti i to ako netko traži pomoći da bi ostvario svoje biračko pravo. Tako primjerice slijede i slabovidne osobe mogu tražiti da im se pošalje poziv s Brajevim pismom, ali i osobe s poteškoćama u kretanju mogu tražiti da im se osigura dostupna glasačka prostorija. Putem narečenog obrasca može se zabraniti izdavanje osobnih podataka s popisa birača u promidžbene svrhe, da oni budu nedostupni kandidatima i organizacijama koje kandidiraju. (Pri tome valja naglasiti, ako se registrirate na popis narodnosnih birača za parlamentarne izbore, državna narodnosna samouprava svakako će dobiti vaše ime i adresu zato da se pomogne prikupljanje preporuka.)

Obrazac se može fotokopirati, dostaviti izbornim uredima poštanskim putem, predati i elektronskim putem. Voditeljica izbornog ureda reče da će o mogućnostima registracije narodnosnih birača napraviti promidžbeni film, koji će se emitirati na kanalima javne televizije.

Na konferenciji su stručnjaci, među njima i suradnici Nacionalnog izbornog ureda, predavanjima, zatim i odgovorima na postavljena pitanja obavijestili nazočne predstavnike

narodnosti u Mađarskoj o izborne-pravnim promjenama.

Predsjednik Romske državne samouprave Florián Farkas, FIDESZ-ov parlamentarni zastupnik, pohvalno je govorio o novim zakonskim promjenama od povijesnog značenja, istodobno izražavajući mišljenje kako još postoje neke dileme. Postavio je pitanje, ako na parlamentarnim izborima predsjednik državne samouprave osvoji mandat, onda se – sukladno propisima o sukobu interesa – mora odlučiti hoće li biti zastupnik ili predsjednik narodnosne samouprave.

Više njih upozorilo je kako mandat «matematički» mogu ostvariti samo dvije-tri (romska, njemačka i slovačka) narodnosti, drugi mogu imati samo glasnogovornika s pravom vijećanja. Za mandat narodnosnog zastupnika potrebno je najmanje 12 do 23 tisuće glasova, istovremeno više narodnosti nema ni toliki broj pripadnika.

Postavljeno je, ako se već unaprijed zna da nemaju izgleda za osvajanje povlaštenog mandata, zašto da glasuju za narodnosnu listu, ako će time izgubiti mogućnost glasovanja na stranačku listu. Naime tko glasuje na narodnosnu listu, ne može glasovati na stranačku, čime bi imao tri glasa. U svezi s tim voditeljica Nacionalnog izbornog ureda uz ostalo reče: one narodnosti koje ne ostvare mandat, mogu imati glasnogovornika, koji može sudjelovati u radu Parlamenta s pravom vijećanja, samo bez prava glasa.

Bilo je riječi i o tome da je raspisivanje izbora za mjesne narodnosne samouprave uvjetovano brojem pripadnika pojedine narodnosti prema popisu pučanstva iz 2011. godine. U svezi s tim zamjenica pravobranitelja temeljnih prava odgovorna za narodnosna prava upozorila je kako ima naselja u kojima podaci popisa pučanstva ne odražavaju činjenično stanje, te se na taj način – do idućeg popisa pučanstva – u njima neće moći održati izbori za narodnosnu samoupravu.

Zamjenik državnog tajnika za narodnosne civilne i društvene veze privukao je pozornost na to da brojnije narodnosti u Mađarskoj na parlamentarnim izborima u proljeće 2014. godine «na autentičan način» mogu ostvariti parlamentarno zastupstvo. One pak narodnosti koje ne uspiju ostvariti punopravnog zastupnika, mogu sudjelovati u radu Parlamenta putem glasnogovornika. Uz ostalo reče i to da će prema novim pravilima, ukinućem prijašnjeg elektorskog sustava, narodnosni birači istovremeno i neposredno birati zastupnike u mjesne, područne i državne narodnosne samouprave.

S. B.

Poklič iz dijaspora

Za one koji prate aktualna zbivanja u Hrvatskoj, sigurno je poznat najnoviji skandal koji se širi po hrvatskim, a i stranim medijima. Pošto je hrvatska reprezentacija s igračem manje, s dugo očekivanom dobrom i kreativnom igrom pobijedila reprezentaciju Islanda, plasirajući se na mundijal (Svjetsko nogometno prvenstvo u Brazilu 2014. g.), jedan od ponajboljih hrvatskih obrambenih igrača Josip „Joe“ Šimunić ostao je na travnjaku, zgradio mikrofon i nekoliko puta poviknuo: „Za dom...“, na što je publika odgovorila „...spremni“. Riječ je o poklicu, pozdravu koji je u sličnom obliku bio korišten za vrijeme NDH, i danas se postavlja s ustaškim pokretom i hrvatskim šovinizmom. Tekst koji čitamo nije nastao kako bi donio osude ili kritike – to su već i tako izrekle brojne stranice dnevnika i listova u Hrvatskoj – nego bih na tragu te pojave upozorio na jednu bitnu problematiku koja se itekako odnosi na nas Hrvate u Mađarskoj.

Mnogi su stali u Šimunićevu obranu, kako on ne može znati što taj pozdrav znači, naime rođen je u Australiji, tamo se školovao i tek se s 20 godina preselio u Europu, od 1997. do 2011. igrajući u Njemačkoj, a 2011. postao je igračem zagrebačkog Dinama. Dakle nameće se pitanje: što jedan pripadnik hrvatske zajednice izvan Hrvatske može, mora i treba znati o zemlji kojoj po nacionalnim, kulturnim i jezičnim odlikama pripada? Što znaju naši gimnazijalci, studenti hrvatskih studija u Mađarskoj, pa i naši hrvatski intelektualci o tom poklicu?

Koliko je naša zajednica upućena u povijest svoje domicilne zemlje, znamo li nabrojiti barem tri državna praznika u Hrvatskoj, znamo li njihovu pozadinu, a s druge strane znamo li nabrojiti mađarske nacionalne praznike, znamo li njihovu povijesnu pozadinu? Trebamo li tražiti krivca? Ne. Jednostavno je, krivi smo svi mi koji možemo nešto učiniti za našu zajednicu u Mađarskoj.

Kako ne postoji hrvatski standardni jezik na način Hrvata u Mađarskoj, tako ne postoji ni hrvatski identitet na način kakav mi izgradujemo u Mađarskoj. Ne možemo se zatvoriti u vlastitu sredinu i reći, mi imamo svoj specijalni identitet koji ne pripada ni ovamo ni tamo.

U rješavanju tih problema važnu ulogu igra odgoj koji započinje doma, ali se upotpunjuje u školama. Obitelji gdje se njeguje hrvatska riječ i svijest ima sve manje, zbog toga nam kao jedini oslonac preostaju škole.

Silvester Balić

19. Forum hrvatskih manjina

Očuvanje hrvatske samobitnosti u svijetu

Predsjednik Hrvatske državne samouprave Mišo Hepp

U organizaciji Hrvatske matice iseljenika, u njezinim prostorima, 22. studenog uspješno je održan 19. Forum hrvatskih manjina. Riječ je o stručnom godišnjem skupu na kojem se razmatra status, problematika i aktualnosti vezane uz hrvatske manjine u europskim državama. Forum je okupio predstavnike hrvatskih manjina iz Crne Gore, Italije, Mađarske, Makedonije, Rumunjske, Slovačke, Slovenije i Srbije, kao i predstavnike nadležnih državnih tijela, znanstvenih, kulturnih i obrazovnih ustanova Republike Hrvatske. Organizatorica je Foruma bila Marija Hećimović, voditeljica Odsjeka za hrvatske autohtone manjine. Tema je ovogodišnjega skupa bila *Hrvatske manjine u Europi i rezultati zadnjega popisa stanovništva – stanje i perspektive*. No na Forumu se vodio i dijalog o aktualnom demografskom stanju i prostornoj izmjěštenosti hrvatskih manjina u europskim državama, te o mogućnostima rješavanja demokratskih problema. Naime podaci govore da se smanjuje broj Hrvata u gotovo svim zajednicama i zbog slabe biološke reprodukcije i demografskoga starenja, te neriješenih manjinskih pitanja, kao i asimilacije. Cilj je skupa bio poticanje rasprave među sudionicima, predstavnicima hrvatskih manjina i državnih tijela i ustanova matičnoga naroda o mogućim programima i projektima koji bi pridonijeli rješavanju demografskih problema kroz poboljšanje društvenoga, političkoga, obrazovnoga, kulturnoga i ekonomskoga položaja hrvatskih manjinskih zajednica. Želja je organizatora bila potaknuti snažnije zalaganje svih nadležnih tijela i institucija Republike Hrvatske u ostvarivanju toga cilja. Uvodno je izlaganje na Forumu održao dr. sc. Robert Skenderović, predsjednik Znanstvenog vijeća Hrvatskog instituta za povijest, koji je ujedno bio voditelj i ovogodišnjega skupa u Hrvatskoj matici iseljenika.

– Rezultati popisa stanovništva u zemljama u kojima Hrvati žive kao autohtone manjine višestruko su važni za tamošnje hrvatske zajednice. Popisi stanovništva utvrđuju služ-

beni broj pripadnika manjina, a taj je broj osnova za ostvarenje manjinskih prava. Osim toga kroz popise stanovništva manjinske zajednice mogu dobiti uvid u dobnu i spolnu strukturu te utvrditi glavne demografske trendove vlastite zajednice. Većina hrvatskih manjinskih zajednica prema popisima iz 2011. i 2012. godine pati od istih demografskih problema. Broj pripadnika hrvatskih zajednica u susjednim zemljama stagnira ili se smanjuje, starosna je struktura sve lošija, a i poznавanje materinskog jezika sve je slabije. Osim toga pripadnici hrvatskih zajednica primijetili su da u samim popisnim metodama i materijalima (koji se, doduše, razlikuju od zemlje do zemlje) postoje određeni problemi koji su doveli do toga da se Hrvatima izjasnilo manje ljudi nego što ih zaista ima – naglašio je u svom izlagaju gosp. Skenderović.

Kvantitativni podaci

Gosp. Skenderović u nastavku izlaganja zorno je predio podatke vezane uz popis stanovnika susjednih zemalja. Tako navodi kako u Austriji nije zadnjih godina proveden popis stanovništva pa raspolažemo samo popisom iz 2001. godine kada je u austrijskom Gradišću popisano 17.730 Hrvata. Sami gradičanski Hrvati smatraju da je stvaran broj Hrvata u tome kraju veći jer je primjerice Biskupija Željezno sakupila podatke da misu na hrvatskom jeziku želi slušati 23.000 vjernika, a prema nekim podacima u Gradišću ima čak 25.000 ljudi koji poznaju hrvatski jezik.

U Crnoj Gori prema popisu iz 2011. godine utvrđeno je da u toj zemlji živi 6.021 Hrvata. Međutim na temelju usporedne analize broja katolika i broja Hrvata u zajednici Hrvata Crne Gore smatraju da se barem 30% pripadnika hrvatskoga naroda nije izjasnilo kao Hrvati u popisu.

Nazočne je pozdravio Matičin ravnatelj Marin Knezović

U Italiji je prema popisu iz 2010. godine utvrđeno 1.865 Hrvata, ali se zapravo radi samo o popisu moliških Hrvata, jedine hrvatske zajednice kojoj se u Italiji ima priznati status kao autohtonog manjinska zajednica. Ostali Hrvati koji žive u drugim krajevima Italije nisu popisani ili su popisani kao „stranci”, a računa se da ih ima preko 20 tisuća.

U Mađarskoj je prema popisu iz 2011. utvrđen broj od 26.774 Hrvata. Predstavnici hrvatske zajednice smatraju da je broj Hrvata ipak mnogo veći. I u ovome slučaju otvara se pitanje popisne metodologije, ali i motivirnosti samih ljudi da se izjasne Hrvatima.

U Makedoniji se za 2011. ne znaju podaci o broju Hrvata jer popis nije uspio. Zbog toga raspolažemo starim brojevima iz 2001. godine kada je utvrđeno da u toj državi živi 2.686 Hrvata. Procjene samih makedonskih Hrvata ipak jesu mnogo više – 3,5 do 5.000 Hrvata.

U Rumunjskoj je prema zadnjem popisu iz 2011. godine utvrđeno da se Hrvatima izjasnilo 5.482 osoba.

U Slovačkoj prema popisu ima 1.022 pripadnika hrvatske nacionalnosti, a 1.234 se izjasnilo da im je hrvatski materinski jezik. Međutim u zajednici Hrvata u Slovačkoj smatraju da u toj zemlji živi oko 3.000 Hrvata, odnosno da broj izjašnjениh odgovara tek jednoj trećini stvarnoga broja Hrvata.

U Srbiji je 2011. popisano 57.900 Hrvata. I predstavnici hrvatske zajednice u Srbiji smatraju da je stvaran broj Hrvata mnogo veći, ali je jako teško dati procjenu koliko ih

Mnogobrojni pozvani gosti, i brojni zainteresirani

stvarno ima među neopredijeljenima i regionalno izjašnjenima. U Sloveniji raspolažemo podacima iz 2002. godine kada je u toj zemlji popisano 35.642 Hrvata. Godine 2012. u toj je zemlji proveden popis stanovništva, ali se u njemu nije popisivala i nacionalna pripadnost. Na kraju, Češka je po ovome pitanju posebno zanimljiva zato što je u toj zemlji popis iz 2011. godine odlikovalo velik trend neizjašnjavanja nacionalne pripadnosti. Dok je 2001. godine to pravo iskoristilo svega 173.000 ljudi, godine 2011. nacionalno se nije željelo izjasniti 2.74 milijuna od ukupno 10 milijuna stanovnika Češke. U takvim okolnostima rečeno je da je broj Hrvata u Češkoj pao, ali ne znatno. Može se računati na to da ih ima između 1.000 i 2.000.

Skup je 22. studenog otvorio saborski zastupnik i predsjednik UO Hrvatske matice iseljenika Ivo Jelušić, koji je naglasio kako se broj Hrvata u susjednim zemljama, nažalost, smanjuje. „Nadam se da će i ovaj skup pridonijeti da se negativni trendovi zaustave“, naglasio je između ostaloga Jelušić, te napomenuo kako HMI posebno skrbi da se kulturna samobitnost Hrvata diljem svijeta održi na što višoj razini, te da se zadrži, u čemu pomaze Republika Hrvatska. „HMI i Republika Hrvatska pomoći će na očuvanju identiteta Hrvata u svijetu, jer nam je to dužnost“ – ističe Jelušić.

Nazočne je pozdravio Matičin ravnatelj mr. sc. Marin Knezović.

– U slučaju hrvatskih zajednica izvan hrvatskoga državnog područja popisi stanovništva nam mogu reći mnogo. Čak i onda kada je njihova pouzdanost sumnjava i podaci manjkavi i njihova nesavršenost je na neki način bitan podatak. Popisivanje i nepopisivanje Hrvata puno govori o njihovu doživljajuju njih samih kao i tretmanu većinske sredine u kojoj iz dana u dan žive, u kojoj obitavaju – istaknuo je između ostaloga Matičin ravnatelj. Potom se nazočnima obratila i dr. sc. Jasmina Kovačević Čavlović, voditeljica Službe za pravni položaj Hrvata u BiH, hrvatske manjine i iseljeništvo Državnog ureda za Hrvate izvan Hrvatske.

U izlaganjima predstavnika manjina sudjelovali su Zvonimir Deković, predsjednik

Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore, Tivat, i don Dejan Turza, povjerenik Kotorske biskupije zadužen za pastoral braka i obitelji; Antonio Sammartino, predsjednik Zaklade „Agostina Piccoli“ i Antonella D' Antuono, članica Udruge Isola Croata del Molise, Acquaviva Collecroce iz Italije; Mišo Hepp, predsjednik Hrvatske državne samouprave, Budimpešta; Franjo Ipša, predsjednik Zajednice Hrvata u Makedoniji, Skopje; Ljubomir Mile Radan, član Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, Karašovo, i Marian Daniel Lucacela, član Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, Karašovo; Radoslav Janković, predsjednik Hrvatskoga kulturnog saveza u Slovačkoj, Hrvatski Jandrof i Rudolf Streck, predsjednik Hrvatskoga kulturnog društva, Hrvatski Jandrof; Petar Antunović, predsjednik Saveza hrvatskih društava u Sloveniji, Ljubljana, i Ante Pandža, dopredsjednik Hrvatskoga društva Ljubljana; Darko Sarić Lukendić, predsjednik Izvršnog odbora Nacionalnog vijeća hrvatske nacionalne manjine, Subotica, i Tomislav Žigmanov, ravnatelj Zavoda za kulturu vojvodanskih Hrvata, Subotica.

I ovoga su puta Forumu nazočili i predstavnici raznih veleposlanstava; Veleposlanstva Republike Crne Gore, Ana Zeković, prvi tajnik; Veleposlanstva Češke Republike, mr. Juraj Varga, konzul; Veleposlanstva Republike Mađarske, Tamás Bakó, savjetnik; Veleposlanstva Republike Rumunjske, Sanja Husain, prevoditeljica; Veleposlanstva Republike Srbije, Zoran Vasiljević, prvi savjetnik i Veleposlanstva Republike Slovenije, Kristina Kliner, prva savjetnica. Organizatorica održanoga Foruma bila je Marija Hećimović, dipl. iur. voditeljica Odsjeka za autohtone hrvatske manjine. Forum je zamišljen kao mjesto dijaloga o stanju znanstvene i kulturne suradnje, kao i mogućim prijedlozima mjera koje bi pridonijele boljoj i potpunijoj međusobnoj suradnji. Nakon izlaganja uslijedila je rasprava, te donošenje zaključaka 19. Forumu hrvatskih manjina koje je sudioniciima Skupa pročitao njegov voditelj, a koje su potpisali predstavnici manjina.

Napisala: Željka Lešić
Snimila: Snježana Radoš

ZAKLJUČCI

U skladu s temom 19. Forumu hrvatskih manjina o demografskim problemima u manjinskim zajednicama kao i mogućnostima njihova rješavanja, a uzimajući u obzir dosadašnji stupanj i kvalitetu odnosa matične države i hrvatskih nacionalnih manjina u Europi, donesen su ovi zaključci:

Predlažemo da buduća suradnja osobito bude usmjerena na pružanje pomoći za poboljšanje društvenog, političkog i ekonomskog položaja hrvatskih manjinskih zajednica jer su to temeljni preduvjeti njihova ostanka i opstanka.

Predlažemo da se ulože napor u prepoznavanju specifičnosti svake hrvatske manjinske zajednice i prema tome radi strategija pružanja pomoći za smanjivanje demografskih problema te da se prigodom bilateralnih susreta predstavnici institucija Republike Hrvatske pretvodno susretu s predstvincima hrvatskih manjina.

Predlažemo da se strategija Republike Hrvatske usmjeri prema obrazovnom i kulturnom osnaživanju hrvatskih manjinskih zajednica. To je i najbolji način da se neizjašnjeni Hrvati ohrabre na javno izjašnjavanje pripadnosti hrvatskom narodu.

KOLJNOF – Kako nas je informirao dr. Franjo Pajrić, predsjednik Društva Hrvati, u okviru adventske manifestacije MLADIK-a u Koljnofu, 7. decembra, u subotu, u mjesnoj Hodočasnoj crikvi će koncert držati gosti iz Fileža, a početo od 19.30 uri u Kulturnom domu će se predstaviti KUD Vidovec iz Zagreba. Prilikom nažganja treće adventske sviće, 14. decembra, u subotu, jačiti će petrovski zbor Ljubičica, a po toj priredbi će se u Kulturnom domu prezentirati knjiga Ljubice Benović, pod naslovom Međugorje, mala enciklopedija. Izdanje predstavlja sama autorica.

PLAJGOR, KISEG – Člani čepreškoga zbora Janković jur lani su ostvarili jedinstveni projekt, u kom su u jedan buket skupaspravili božićne običaje okolišnih hrvatskih sel, ter su to i predstavili pred domaćom publikom. Zbog velikoga uspjeha su se odlučili da će se ljetos opraviti s tim napolna kazališnim kusićem na manju turneju. Tako 8. decembra, druge adventske nedelje, u Kulturnom domu Plajgora, početo od 14 uri, bude predstavljena božićna scena. Potom u kiseškoj crikvi Sv. Emericha u 16.30 uri će moći gradski Hrvati aplaudirati ovoj prigodnoj produkciji.

UVIJEK MODERNA KAPICA

U pečuškome Hrvatskom kazalištu 6. prosinca, s početkom u 19 sati bit će premijerno izvedena lutkarska igra Ljubice Ostojić „Uvjek moderna kapica“, u režiji mostarskog redatelja Petra Šurkalovića koji je dosada potpisao već niz lutkarskih predstava na daskama spomenutoga kazališta.

U predstavi igraju: Glumac, Vuk: Dejan Fajfer; Glumica, Crvenkapica: Natalia Rónai; Glumica II, Baka, Lončanica: Renata Balatinac; Glumac, Zečić, Lovac: Đula Beri. Redatelj, dramaturg, i kostimograf je Petar Šurkalović, scenografiju potpisuje Luči Vidanović, autor glazbe je Igor Karlić; lektor Boris Kiš; autor lutaka Agata Freyer; izradba lutaka Ivica Bilek i Sandra Birjukov; asistent redatelja Kata Filaković. Pretpremijera je 5. prosinca, s početkom u 10 sati..

Dan otvorenih vrat u sambotelskoj Gimnaziji Sv. Norberta Premonstratenskog

Poziv za hrvatsku nastavu u novom školskom ljetu

Uz hrvatski i ugarski nacionalni grb su ukusno poredjeni svi grbi onih naselj, kade imamo hrvatske samouprave u Gradišću. Takovimi plakati je zvala sambotelska Gimnazija Sv. Norberta Premonstratenskog sve zainteresirane na Dan otvorenih vrat, 14. novembra, u četvrtak, ter i k novoj, hrvatskoj nastavi u dotičnoj ustanovi. Na hodniku svečano obličeni dijaki su dilili mape, informacijske materijale za buduće učenike i njeve roditelje, kim je uska postala svečana dvorana gimnazije. U velikom mnoštvu mogli smo zapaziti školare iz Koljnofa, Petrovoga Sela, Gornjega Četara, Hrvatskoga Židana i Kisega.

Iz prigodnoga većjezičnoga programa školarov smo doznali kako teče med stijenami ove gimnazije veseo žitak, kakove mogućnosti imaju dijaki za daljnje školovanje, ku trenutačno pohadaju 532 gimnazijalci. Školska ravnateljica, Židanika, Hilda Bušić nije samo po ugarski, nego i na svojem materinskom, hrvatskom jeziku pozdravila nazočne. Uz ostalo je rekla da svim onim ki su hrvatskoga podrijetla, mora na srcu ležati spašavanje hrvatskoga jezika, a ovde se otvara mogućnost da dosadašnja kopča, ka je falila u školskoj strukturi ove regije, tj. sridnjoškolska nastava hrvatskoga jezika, ovde će se najti od

Roditelji i školarci iz naših sel

novoga školskoga ljeta. Kako piše u informacijskoj knjižici ove gimnazije, u hrvatski „polurazred” od 10–12 dice čekaju takove školare, ki su se po hrvatski jur učili u osnovnoj školi, ali jezično znanje donesu iz obitelji. Budući dijaki s hrvatskom jezičnom specijalizacijom od 1. do 4. razreda, imat će tajedno pet hrvatskih, i jednu uru narodopisa. Uz to, u

Ravnateljica škole informira Petrovišćane

1. i 2. razredu tri ure, a u 3. i 4. razredu po 4 ure su predvidjene iz drugoga, slobodno izabranoga jezika (koji more biti engleski, ali nimški). Na kraju četveroljetnoga školovanja postoji mogućnost položiti maturu i

ima zadaću da talentiranost i šikanost svakoga najavljenika donese najpr na površinu, a ujedno i izvidi, gdo u čemu je jak, za koga što je zanimljivo. Svi najavljenici moraju pismeni i usmeni prijemni ispit položiti, a do kraja aprila će se jur znati ki su primljeni na daljnje školovanje u ovu gimnaziju. Naravno, za svakoga školara je osigurano mjesto u internatu, polag sambotelske katedrale. Na danu otvorenih vrat svi zainteresirani školari a i roditelji

su mogli pogledati ne samo različite ure nego su mogli proširiti i znanje o novo pokrenutoj nastavi vojne obuke, ali su se mogli osobno obratiti s pitanji školskoj direktorici. Ana Zorica Timar, učenica 8. razreda Dvojezične škole iz Petrovoga Sela, je rekla da je ona došla viditi otvoreni dan i zbog engleskoga jezika, a posebnu ju zanima likovni odgoj, kad rado molja i farba. Iako

se rado uči po hrvatski, i stalno se tako pomnaju doma, smatra, pokidob joj ta jezik dost dobro ide, rado bi se još bolje naučila po engleski i nimški. – *Sad na protuliće kanim položiti sridnji stupanj jezičnoga ispita iz hrvatskoga, a doma ču se s mamom pak čaćom i dalje po hrvatski pominati. Ako bi bilo mogućnosti, fakultativno bi se morebit učila ovde hrvatski, jer sve mi se je jako vidovalo, što su danas ovde pokazali. Mislim da ču si ovu školu izabrati za daljnje školovanje –* rekla je Petrovišćanka, jedna od brojnih posjetiteljic iz naših gradičansko-hrvatskih sel.

-Tih-

Razgovor sa školskom direktoricom Hildom Bušić o ponudi hrvatskoga podučavanja u sambotelskoj gimnaziji

„Mislim da naše srce zato tuca da hrvatski jezik očuvamo na ovom prostoru!“

Razgovarala: Timea Horvat

Ravnateljica gimnazije Hilda Bušić

Danas je vaša sambotelska gimnazija otprila vrata pred zainteresiranim školari, budućimi dijaki iz cijelog područja naše županije, morebit i širje. Posebno se radujemo da na ovom otvaranju informacijskoga dana čuli smo od Vas i hrvatske riči. To je upućeno kot posebni poziv učenikom ki bi se htili i dali upisati na novu hrvatsku nastavu u vašoj gimnaziji. Koga bi vi rado vidili od septembra pri ovom hrvatskom podučavanju?

– Ja sam zvala za ov dan iz svih naših sel svakoga, gdo ima interes, ali želju da čuva ovu našu lipu hrvatski materinski jezik. Jako lipo prosim i molim učitelje i učiteljice neka pošalju dicu ako imaju korijene, ako znaju malo hrvatski, neka dođu i dalje se uču po hrvatski u našoj gimnaziji. Otvorenim srcem čekamo svakoga školara, učitelja i roditelje, koga zanima naša ponuda. Mislim da smo mi svi dužni, ki imamo staremajke, stareoce, matere i čaće, ki govoru hrvatski još, da očuvamo ne samo pjesme, ne samo mužiku i običaje nego i jezik. Kako velu, svaki narod u svojem jeziku živi.

Ufajmo se da će se ne samo Gradječanski Hrvati nego i zalski Hrvati zgrabiti za ovu mogućnost i poslati svoju dicu u vašu gimnaziju. Planirate li Vi neku dodatnu propagandu, neka dodatna putovanja u ove svrhe, i to kamo? Od sjevera do juga Gradječa, ali moru i u Zali škole s hrvatskom nastavom računati

na to da će biti iz prve ruke informirane o ovoj mogućnosti?

– Svakako planiramo i osobno posjetiti naše škole. Naš projekt je takov da svakoga školara, koga ovo zanima, kanimo posebno pozvati i s roditelji razgovarati, kako bi čim detaljnije dobili uvid, kako bi mi znali dicu ovde podučavati. To bi bilo jako važno da za prijavu 10–12 dice sigurno znamo, jer samo u tom slučaju moremo pokrenuti hrvatsko podučavanje. Zato još jednoč prosim i molim svaku direktoricu i direktora naših škol, sve učitelje ki hrvatski podučavaju da nam šalju dicu. Namjeravamo projti u sve osnovne škole i razgovarati s njimi, što moremo ponuditi unutar ovoga školovanja ter kako ćemo stvoriti uvjete i za dodatne projekte na području Austrije i Hrvatske da i tamo imaju naši školari mogućnost usavršavati svoje znanje na hrvatskom jeziku.

Ova škola jur i na štartu spomenutoga projekta, a vjerojatno i kasnije će uživati posebnu potporu Hrvatske državne samouprave i Hrvatske samouprave Željezne županije. Kako Vi zamislite budućnost, hoće li ta pažnja dosta biti i kasnije za očuvanje hrvatske svosti i jezika?

– Mislim da svaka institucija i predstavništvo Hrvatov će detaljno pratiti ovu našu nastavu hrvatskoga jezika i svaki će dati plus i pozitivne ocjene, a i potporu da budeмо imali sva sredstva i sa zajedničkim snagama ostvarimo uspjeh. Mišo Hepp, predsjednik Hrvatske državne samouprave, znam da jako podupira ovu naš plan, ali i Željezno-županijska hrvatska samouprava. Praktički svi su uz nas, i vjerujem da nismo sami. Bili smo u razgovoru i s dr. Karлом Gadanjijem, bivšim prorektorem sambotelskoga Sveučilišća ki je dodatno spomenuo i razne mogućnosti stipendiranja ove dice. Mislim da naše srce zato tuca da hrvatski jezik očuvamo na ovom prostoru.

To je već jedna gesta da i peljačtv ove škole je pozitivno primilo ovu jedinstvenu ponudu za hrvatskim školovanjem. Kako oni gledaju na to da će Gimnazija Sv. Norberta Premonstratenskoga morebit postati jedan od hrvatskih omladinskih centrov?

– Ovo je nešto takovo, čega nije bilo dosad u Gradječu, s tim da naša dica ne triba-

ju već putovati u Budimpeštu, ali u Pečuh, nego će se moći u blizini učiti. Teško su odvud i dovidob tako daleko pustili roditelji svoju dicu od 14 ljet. Sad će roditelji moći osigurati vlašćoj dici da dobro nauču hrvatski i da maturiraju iz hrvatskoga jezika u Sambotelu. S trimi jeziki će im biti vjerojatno lagje zapošljavanje, jer uz hrvatski moru se ovde naučiti i po engleski i nimški.

Malo prlje sam se pominala ovde s dicom iz naših hrvatskih sel. Svi zainteresirani imaju konkretnu zamisao, ideju i boju se od toga da ako se javu u hrvatski razred, onda će izgubiti mogućnost da se usavršavaju iz engleskoga i nimškoga, ali da se upisu na druge fakultacije kot npr. biologija, informatika itd.

– Ovo krivo mislu jer svaki učenik koji dođe u našu gimnaziju, more postati ono, ča si on želji i sanja. Tako će ova dica znati tri jezike, ako se oni želju baviti najednoč s tri jeziki, potom će pak veću šansu imati poći za ljekara, inženjera, učitelja...

Vi ste Hrvatica, i vidim da vam jako na srcu leži da krene ova hrvatska nastava ovde. Što će biti onda, ako još neće skupadojti 10–12 dice za hrvatsku nastavu? Čekat ćete za drugu sriču dojdućega školskoga ljeta?

– Ako nećemo imati sad toliko dice da napunimo pol razreda, onda mi svakako planiramo da iduće ljetu opet krenemo u proširenje ove informacije. Ako za hrvatsku dicu neće biti interesantno ovo ljetu, ova škola, tih 10–12 mjesta ćemo podiliti u razredi za biologiju, engleski jezik, informatiku, ali vojničku naobrazbu.

Ako pak krene hrvatska nastava, gdo će ovde podučavati, čujem da još nimate profesora?

– Ako sigurno budemo imali u aprilu 10–12 dice s kimi moremo ganuti hrvatsku nastavu u našoj gimnaziji, zaduženici će skupasjeti i diskutirati od toga, koji kandidat bi bio najbolji za profesora. Ta bi ujedno podučavao i peljao i sviranje i ples, jer sačuvanje običajov i tradicij takaj je u našem programu.

Ja i osobno navijam za to da u aprilu opet se strefimo i onda se jur konkretno pominalo za početak hrvatskoga podučavanja u vašoj gimnaziji, konačno i u Sambotelu. Vjerojatno i Vi s nestrpljenjem čekate dojduće mijeće....

– Jako-jako željim da ovo sve pozitivno najpr odredi, ali ča ćemo?! Ako nećemo moći pokrenuti hrvatski od septembra, bit ćemo jako tužni, bit će nam jako žao, ali idemo dalje! Probat ćemo slijedeće ljetu ponovo!

Adventski dar grada Zagreba Budimpešti

Zapalili smo prvu svjeću na adventskome vijencu, dolazi vrijeme došača, vrijeme iščekivanja kršćanskoga blagdana Božića. Na dan rođenja Isusa Krista, na dan ljubavi i obitelji darujemo svoje najbliže. Tako je to bilo prve adventske nedjelje, 1. prosinca, u budimpeštanskom parku Városháza, kada je načelnik grada Zagreba Milan Bandić darovao božićni bor načelniku grada Budimpešte Istvánu Tarlósu, odnosno građanima mađarskoga glavnoga grada. Zimzeleni je bor iz Hrvatskoga zagorja, visok četrnaest metara i kraljevi ga umalo trista ukra-

„Od srca, srcu...“ István Tarlós i Milan Bandić s licitarskim srcem

oslikavaju žene. Nikada ne mogu biti dvije u potpunosti jednake jer je svaka ručni rad. Najčešći je prikaz konjića, modela automobila, kamiona, vlakova, zrakoplova, životinja itd. Oba su hrvatska proizvoda na reprezentativnom UNESCO-ovom popisu nematerijalne svjetske baštine. „Prva adventska svijeća i božićna jelka još su jedan znak i potvrda prijateljstva između dva glavna grada. Drago mi je da nakon Beča, Berlina, Rima možemo to demonstrirati i ovdje u Budimpešti“ – reče za naš tjednik prvi čovjek hrvatske metropole Milan Bandić. Obojica su gradonačelnika zadovoljni dosadašnjom suradnjom između dvaju gradova. Gradonačelnik Tarlós odazvao se pozivu zagrebačkoga gradonačelnika Bandića na Svjetski skijaški kup u Zagrebu, u siječnju sljedeće godine, kada će se dogovoriti oko suradnje na Rujanfestu, na kulturnome i na športskome polju. Budući da u Budimpešti već postoji Ulica Zagreba, u glavnom će gradu Hrvatske jedna ulica nositi ime glavnoga grada Mađarske. U okvirima manifestacije predstavila se Turistička zajednica grada Zagreba, a turopoljski su svirači i plesači izveli kratki kulturni program. Sa svečanim zagrebačkim darivanjem

Budimpešti, započeli su programi zimskoga kulturnog festivala, koji do 24. prosinca ove godine s raznim sadržajima očekuju posjetitelje.

Kristina Goher

Hrvatski dar ukrašava park Városháza

sa. U plastičnim su kuglicama licitarska srca s natpisom Zagreba, i drvene dječje igre iz Hrvatskoga zagorja. Taj je tradicijski hrvatski proizvod nastao u 19. stoljeću, za njega je značajno da ga izrađuju muškarci, a većinom

ŠELJIN – U organizaciji Matice hrvatske Ogranak Pečuh i Udruge Zlatne Noge, 6. prosinca u Šeljinu se organizira književna tribina, s početkom u 18 sati. Adresa: Ormánság Közösségi Ház (Ulica kralja Matije 53) U sklopu književne tribine predstavlja se zbirka pjesama na hrvatskom i mađarskom jeziku pjesnika Stjepan Blažetina: „porcija besmisla zb(i)rka“ / „egy adag értelmetlenség“. Predstavljanju sudjeluju: Ernest Barić i autor zbirki Stjepan Blažetin.

Program Hrvatskog kazališta za prosinac 2013. g.

1. prosinca u 18 sati Antun Karagić: Svijest – pučki igrokaz, Katolj
5. prosinca u 10 sati Ljubica Ostojić: Uvijek moderna kapica – lutkarska igra, pretpremjera, kazališna dvorana
6. prosinca u 19 sati Ljubica Ostojić: Uvijek moderna kapica – lutkarska igra, premjera, kazališna dvorana
12. prosinca u 18 sati otvaranje izložbe slikara Duška Šibla, galerija Čopor/t-/Horda
15. prosinca u 17 sati Antun Karagić: Svijest – pučki igrokaz, Gara.

BIZONJA – Prošle subote je u bizonjskoj crikvi s hrvatskom mašom otvoreno adventsko razdoblje. U 18 uri je Marko Mogyorosi, farnik u Starom Gradu i Kemlji, prikazao mašni aldov, a potom je hrvatski zbor i tamburaši Staroga Grada održali adventski koncert. Kako nas je obavistio Balaž Martinšić, predsjednik Bizonjskoga hrvatskoga društva, seoska božićna svetačnost je predviđena 22. decembra, u nedjelju, u Kulturnom domu, od 16.30 sati. Nastupaju uz domaće izvodjače i gosti tamburaši iz Bijelog Sela ter hrvatski zbor Mali Dunaj iz Kemlje.

DUŠNOK – Orkestar «Zabavna industrija» u povodu 5. obljetnice postojanja priređuje rođendansku zabavu koja će se prirediti 14. prosinca u mjesnom domu kulture, s početkom u 20 sati. Ulaznica: 800 Ft. Nastupi u predstojećem razdoblju: plesačnica u Aljmašu 30. studenog, Silvestrovo u Segedinu 31. prosinca, te Racko prelo u Baćinu 8. veljače 2014. godine.

Trenutak za pjesmu

Dražen Zetić

Riječi na poljani

Ljubili bi. Al' koga? Nemamo ni tratinčice kome ubrati. Čitati pjesme. Možda bi trebalo otici negdje. Izaći na sunce. Do rijeke. Sjesti. Nisam jednom vidio srne kako bježe od mojih teških koraka. Radije bih jednom išao tiše, makar ne video više razigranih riječi na poljani, samo da ne preplašim srne...

*toliko mogu učiniti za svijet...
da srne ne preplašim više...*

Novopeštansko gostovanje KUD-a Sumarton

Na poziv novopeštanske Hrvatske samouprave, u kazališnoj dvorani Prosvjetnoga doma „Endre Ady”, pred mnogobrojnom publikom nastupili su Kulturno-umjetničko društvo „Sumarton” i sastav Sumartonski lepi dečki. Uime gostiju nazočnima se obratio i djelatnost KUD-a predstavio njegov predsjednik

Joza Đuric. Društvo je prije deset godina nastupilo u tome okrugu, a otada je postupno postalo veliko obiteljsko stablo naselja, s dvostrukim članstvom, s bogatim folklornim repertoarom, povećanim brojem sekcija, nastupa i gostovanja.

U sklopu Hrvatske večeri mješoviti zbor pjevalo je pomurske pjesme i skladbe iz svih krajeva Hrvatske, solonastupom na tri jezika istaknuo se darovit Alex Kozma, a vještim su pokretima plesači osim plesova svoga zavičaja izveli šokačke plesove i plesove matične nam domovine.

Plesove su uvježbali Andreja Fehervari, Jelena Tisaj i Gordana Gujaš. Sastav Sumartonski lepih dečaka glazbeno je popratio nastupe, ali su razveseli publiku i uspješnicama hrvatske glazbene scene, te svojim skladbama. Nakon kulturnoga programa gosti

večeri pokazali su širokogrudno pomursko gostoprimstvo, naime nakon bogatoga švedskog stola nudilo se domaće vino, rakija, a predsjednica novopeštanske Hrvatske samouprave Marica Gal ispekla je slasne kolače.

Družilo se i plesalo do kasnih večernjih sati, za glazbu se pobrinuo sastav Sumartonski lepi dečki. Budimpeštansko g o s t o v a n j e KUD-a Sumarton još je jedna prigoda za druženje Hrvata i ljubitelja, poštovatelja hrvatske kulture. Glavni je pokrovitelj priredbe bio načelnik Nove Pešte Zsolt Wintermantel.

k. g.

TUKULJA – Učenici 8. razreda tukuljske osnovne škole koji pohadaju nastavu hrvatskoga materinskoga jezika i književnosti, njih šestero, 10. prosinca posjetit će pečušku Hrvatsku gimnaziju radi boljeg upoznavanja mogućnosti daljnog školovanja, kaže za Hrvatski glasnik profesor hrvatskoga jezika i književnosti u tukuljskoj školi Edmond Bende, te dodaje kako su spomenuti učenici njegovi prvi učenici, naime on im od 1. razreda predaje hrvatski jezik i književnost, dakle osam godina. U Pečuhu će pogledati sat hrvatskoga jezika u 9. razredu, a nakon toga putuju u Osijek, gdje će uživo vježbati hrvatski jezik: npr. pri samostalnoj kupnji u dućanu. Putovat će se malim autobusom, a pratit će ih i bivša učiteljica Marija Prenner-Dobóczky, Judita Klenik-Gergić i profesor Edmond Bende. Putovanje financira tukuljska Hrvatska samouprava, kojoj se i ovim putem putnici zahvaljuju na pomoći.

PRISIKA – Mjesni zbor Zviranjak i Hrvatska samouprava Priske srdačno Vas poziva na adventski koncert 15. decembra, u nedjelju, u 14 ure, u seosku crikvu Sv. Egidija. Nastupaju: Zbor crikve Sv. Egidija u Priski, Ženska vokalna skupina Biseri iz Unde, ženski zbor Ljubičica iz Petrovoga Sela i domaći zbor Zviranjak.

KEMLJA – Hrvatska samouprava sela srdačno Vas poziva na adventski koncert 14. decembra, u subotu, u 15.30 ure u mjesnu crikvu Hrvatske Kemlje. Nastupaju školari mjesne osnovne škole, kemljanski jačkarni krug, pjevački zbor Mali Dunaj, Nimški jačkarni zbor, Ženska klapa Golubice iz Koljnofa.

BUDIMPEŠTA – Hrvatska samouprava XVIII. okruga grada Budimpešte u petak, 6. prosinca 2013. u 17 sati u svojim prostorijama (Budimpešta XVIII, Kondor Béla sétány 5) održava javnu tribinu.

**Bikićka amaterska kazališna družina 1938. g.
(Fotoarhiv: Živka Mandića)**

BUDIMPEŠTA – Nacionalni prosvjetni zavod i ove godine priređuje tradicionalnu svečanost „Dan narodnosti” u kazališnoj dvorani budimskoga Vigadóa (Budimpešta I, Corvinov trg 8), u nedjelju, 8. prosinca, s početkom u 17 sati. U okvirima svečanoga narodnosnoga gala programa glavna ravnateljica ustanove Magdalna Zavogýán uručuje ovogodišnjim dobitnicima odličje „Pro Cultura Minoritatum Hungariae”. Nakon gale predstavljaju se narodnosne gastronomije.

BUDIMPEŠTA – U Croaticinim prostorijama u četvrtak, 5. prosinca 2013., u 16.30 sati priređuje se fotoizložba i adventski koncert. Izložbu fotografija naslova „Literografija” fotografa Akoša Kolara otvara Gabor Győrvári, ravnatelj pečuškoga Hrvatskog vrtića, osnovne škole, gimnazije i učeničkog doma Miroslava Krleže, potom slijedi koncert sastava „FTM trio” iz Beča.

BUDIMPEŠTA – Novobudimska hrvatska samouprava, Hrvatska samouprava grada Budimpešte i Hrvatska samouprava II. okruga u subotu, 7. prosinca 2013., s početkom u 10 sati, u prostorijama budimpeštanske Hrvatske škole priređuju javnu tribinu.

BUDIMPEŠTA – U budimpeštanskoj Hrvatskoj vrtiću u petak, 6. prosinca 2013. u 9.30 priređuje se svečanost dočeka Svetoga Nikole. Vrtičaši i odgojiteljice zajednički su naučili prigodne pjesmice.

ČEPREG – Po informaciji Marije Kralj, predsjednice gradske Hrvatske samouprave, 14. decembra, u subotu, u 18 uri će se služiti hrvatska maša u mjesnoj crkvi, koju će celebrirati Štefan Dumović, židanski farnik. Potom svakoga pozivaju na adventski koncert mjesnoga zbara Janković, koji će kljetu proslaviti prvo desetljeće svojega utemeljenja.

UNDA – Undansko hrvatsko društvo i ljetos želi polipšati adventsko vrime, zato Vas srdačno poziva na adventski koncert 14. decembra, u subotu, u mjesnu crkvu Sv. Martina. Od 16 uri nastupaju diči tancoši s božićnim čestitkama, pjevački zbor iz Vučeve (Völcesej), pjevački zbor Zviranjak iz Priske, klapa Staro vino iz Austrije, Ženska vokalna skupina Biseri iz Unde ter Undanski tamburaši. Za koncertom svi su pozvani na kolače, čaj i zakipljeno vino.

HRVATSKI ŽIDAN – Crikvena stolica Hrvatskoga Židana i pjevački zbor Peruška Marija Vas srdačno poziva na adventski koncert 22. decembra, u nedjelju, od 16 sati u mjesnu crkvu Sv. Ivana Krstitelja. Nastupaju mjesni ženski zbor Peruška Marija, Židanski tamburaši i školska dica.

Spomen-dan biskupa Ivana Antunovića u Aljmašu

U suorganizaciji Hrvatske samouprave i Bunjevačkog „Divan kluba”, u bačkom Aljmašu 9. studenoga prireden je već tradicionalni Spomen-dan biskupa Ivana Antunovića i Susret hrvatskih crkvenih zborova. Priredba je pokrenuta još 1991. godine na poticaj Lazara Ivana Krmpotića, a u organizaciji bunjevačkoga „Divan kluba”, na čelu s predsjednikom Markom Markulinom, i otada se priređuje svake godine.

Župni dvor u Aljmašu – spomen-ploča u čast biskupa Ivana Antunovića – Valerija Petrekanić Koszo, predsjednica Hrvatske samouprave

Kao što je uobičajeno, svečanost je počela ispred župnoga dvora kod spomen-ploče biskupu Antunoviću prisjećanjem i prigodnim programom u čast nekadašnjeg aljmaškog župnika (1842–1859). Prosvjetitelj, preporoditelj i književnik bačkih Hrvata, kalački kanonik i naslovni biskup bosanski rođen je 19. lipnja 1815. u Kunbaji, a umro 13. siječnja 1888. u Kalači. U svojim zrelim godinama, 1870. godine pokreće *Bunjevačke i šokačke novine*, a 1882. godine objelodanjeno je njegovo najvrjednije djelo, i najvažnija knjiga 19. stoljeća *Razprava o podunavskih i potisanskih Bunjevcih i Šokcima*. Reprint knjige

objelodanjen je 2002. godine u Pečuhu, jednako kao i prošireno izdanje *Života i rada biskupa Ivana Antunovića, preporoditelja narodnog* (Subotica, 1935. g.) autora Matije Evetovića.

Uime organizatora i domaćina okupljene uzvanike i goste pozdravila je predsjednica Hrvatske samouprave grada Aljmaša Valerija Petrekanić Koszo, koja se biskupu Antunoviću uz ostalo prisjetila stihovima Ante Evertovića Miroljuba *Ivi Antunoviću prigodom 30. god. njegove smrti 1918. godine*. Između ostalog kazivajući stihove: Učenici tvoji nisu besposleni, / Žrtvuju se hrabro Tvojoj uspo-

Dio okupljenih gostiju ispred župnoga dvora u Aljmašu

Pjevački zbor bajske župne crkve Svetog Antuna Padovanskog

Vijence polažu predstavnice aljmaškog „Divan kluba”

meni. / Ko prosvjetni sinci dvadesetog vijeka / Narodnoj su rani već pronašli lijeka. / I ljepša budućnost Bunjevcu već rudi, čim Ti je srce kucalo u grudi.

«Aljmašani su se dugo godina sjećali svoga duhovnog pastira. Ako je koji od njih po poslu boravio u Kalači, nije propustio zgode da se pokloni gospodinu Ivi, kako su ga oni zvali. On kao da se u ovakvim prigodama pomladio, raspitivanju o pojedinim ljudima i obiteljima nije bilo ni kraja ni konca. Nije ni čudo jer je Antunović svoje vjernike

sve u glavu poznavao i očinski ljubio. Ove svoje osjećaje pokazao je Antunović u svojim novinama u kojima je o svom župnikovanju u Aljmašu pisao: *Aljmaš je ono mjesto u kome sam moje najplodnije dane proveo. Nije čudo dakle što u starijem dobu tako se osjećam kada u njega stupim kao da mi se misli većma podižu, a srce većma prema rodu zastruji.* I prije dva tjedna kada smo bili ovdje na hodočašću iz Subotice u organizaciji Katoličkoga društva «Ivan Antunović», a i sada, osjećam miromiris svetosti i ljubavi biskupa Ivana Antunovića. Iako se puno toga promijenilo od davnih godina njegova župnikovanja, Antunovićev duh je još uvijek živ. I nakon pada komunizma, i u Mađarskoj i u Vojvodini, sve

nosti našoj svetoj katoličkoj crkvi» – reče uz ostalo Andrija Aničić u svome prigodnom govoru. Pročelnik subotičkog Izdavačkog odjela Katoličkog društva za kulturu, povijest i duhovnost «Ivan Antunović», umjesto cvijeća položio je svoju knjigu, zapravo doktorsku disertaciju, s naslovom *Vjersko-moralna obnova braka i obitelji. Model opstanka i napretka naroda u djelu Ivana Antunovića*.

Svečanost su uljepšali učenici mjesne osnovne škole kazivanjem prigodnih stihova i članovi crkvenoga pjevačkog zbora duhovnim pjesmama. Uz Aljmašane, svečanosti su načočili i gosti iz Subotice, predstavnici Katoličkoga društva «Ivan Antunović» i HKC «Bunjevačko kolo», te hrvatskih samouprava i civilnih udruga, koji su svih položili vijence sjećanja.

Nakon toga, u prekrasnoj i velikoj župnoj crkvi održan je susret hrvatskih zborova uza sudjelovanje crkvenih zborova iz Baje, Dušnoka, Kalače i Aljmaša, koji su izveli po nekoliko crkvenih pjesama.

Usljedilo je misno slavlje u čast 125. obljetnice smrti biskupa Antunovića koje je služio velečasni Andrija Aničić, župnik subotičke Župe Svetog Roka. Svoju prigodnu propovijed posvetio je ulozi obitelji u očuvanju i njegovanačnjem vjere, s osvrtom na misli biskupa Ivana Antunovića o vjeri i obitelji, citirajući njegove riječi: «U obitelji leži izvor, vrilo, gnijzdo, ognjište svakog blaženstva ili i nesreće po ljudstvo.»

Članice aljmaškoga KUD-a „Zora” u prigodnom kulturnom programu

je prisutniji i življi. I vaša nazočnost danas ovdje o tome svjedoči. Možda nam se nekada čini da je teško dizati se iz pepela, ali zar to nije u puno težim vremenima učinio i biskup Antunović? Napunimo se ponosom, ali i odlučnošću, da će svatko koliko je do njega, ne samo u hrvatskim samoupravama nego i u obiteljima, učiniti sve što može na budenju nacionalne svijesti i na učvršćivanju pripad-

Nakon mise uslijedio je kulturni program u gostonici Žuto ždrijeb u kojem su nastupili članovi domaćega KUD-a «Zora» s pjesmom Kolo igra, te spletom bunjevačkih plesova. Druženje svih sudionika, gostiju i domaćina nastavljeno je zajedničkom večerom i hrvatskim balom, a za dobro raspoloženje pobrinuo segarski Orkestar «Bačka».

S. B.

Dušnočka Hrvatska izvorna pjevačka skupina

Pjevački zbor iz Kalače

Kiseška hrvatska zajednica slavila Hrvatski dan

Novi crikveni zvon, hrvatski jezični tečaj med plani

Crikva Sv. Emericha, ku povijesni podatki povezuju s protestanti, kim je iz vinskoga poreza 1615-1618. ljeta sagradjen dom Božji. Potom je crikva 1673. došla u vlasništvo mjesnih katoličanov. Kasnorenansku zgradu su kiseški Hrvati prosili i dostali na hasnovanje jur pred nekoliko ljet. Ova zajednica se briga za crikvu, 2007. ljeta je zašla i na kraj velike investicije i vanjske obnove. U torbi kiseških Hrvatov, kako smo to doznali pred kratkim na Hrvatskom danu, od predsjednika Hrvatske samouprave, Šandora Petkovića, još ležu plani i projekti. Ali najprije smo 9. novembra, u subotu, bili pozvani na svetu mašu ku je celebrirao Štefan Dumović, židanski farnik u muzičkoj pratnji kantora, Mirka Berlakovića i ženskoga tria od jačkaric zbora Sv. Emerich.

Svako ljetu blizu imendana patronuša crikve se okupljaju kiseški Hrvati, a i pozvanici iz okolišnih sel, da skupa svečuju mašni algov, a potom pravoda malo se i zabavljaju na Danu Hrvatov. Spomenute subote teška godina je prala gradske ulice, ali suprot toga se je napunila crikvica na hrvatskoj maši. Potom, nedaleko od crikve na stijeni bivše gradjanske škole položen je i spomin-vjenac u čast građanskohrvatskoga pjesnika, farnika, znanstvenika Mate Meršića Miloradića. Pred kulturnim programom u obnovljenoj tvrdjavi Nikole Jurišića je dao svojemu glasu osobito

skupasabradi pinez na crikveni zvon, što bi stalo oko pol-drug milijun Ft. Ovo ljetu je izostavljen iz plana izlet, ali Istra je zdavna sanja ove zajednice, pak bi morebit mogli drugo ljetu i probati putovanje. Uz to, kiseški Hrvati će

*Crikva Sv. Emericha kljetu
će dobiti novi zvon*

Jačkarni zbor Zora je svakako dika kiseške hrvatske zajednice

veselje Šandor Petković ki je rekao da pri lanjskom popisu stanovništva u Kisegu, sto već peršonov se je dalo upisati med Hrvate, nego pred desetimi ljeti. - *Morebit su gizdaviji ljudi i se ufadu priznati svoje hrvatstvo. To nas mora veseliti, i moramo se svenek trsiti da nas više bude u ovom gradu* - naglasio je prvak Hrvatov u Kisegu ki se je ujedno i zahvalio svim pomoćnikom na podrški i pomoći pri vlašći, ali i gradski priredba. Svinjokolje, Maligan-tura, Hrvatski bal, Hrvatski dan jur tradicionalno svako ljetu pobere ovde živeće Hrvate, a jubilej kiseške opsade u augustušu, Sajam Ursule samo su neki od kiseških dogodajev, pri kom su gradski Hrvati neizostavljeni aktivisti, a njivo djelo je vrlo priznato i sa strane gradskoga peljačta. Po Petkovićevi riči on imidž kojega su si zatekli tijekom ljet, tribali bi i nadalje obdržati. Iako će kljetu biti ispisani izbori, zastupništvo Hrvatov po starom planu kani vrijeda začeti

od januara opet pokrenuti jezični tečaj hrvatskoga jezika, u peljanju Marije Fülop-Huljev. U nabito punoj dvorani zatim se je proširila

jačka pozvanih gostov. Sambotelski zbor Djurdjice, sa zborovodjom Evom Szerda-helyi-Šefanić, je zakurio publiku, potom je atmosferu zdignuo još i mjesni jačkarni krug Zora. Józsefu Maitzu, dirigentu zobra, koga nigdar ne vidimo na pozornici, i ovput je pred jačkari prikidan mali dar pažnje. Za vičerom pak se je začela fešta uz petroviskoga Janaša Timara ki je guslao i po želji i volji nazočnih, i u zvanarednom sudjelovanju nastala je prava fešta do ranih jutarnjih ur. Vjerujemo da nikomur nije bilo žao da je svoje vrime potrošio u hrvatskom razgovoru, u prijatejskom društvu i odličnoj atmosferi. Samo da nam Bog da vrijeđa ovakovu, ali bar spodobnu priliku!

-Tihomir

Bezbrižni gosti prilikom hrvatskoga večera

Mala stranica

Stiže nam Sveti Nikola – zaštitnik pomoraca i djece

Za djecu je najdraži svetac Sv. Nikola. On iz godine u godinu stavlja poklončice u prozor ili u čizmice. Sveti Nikola činio je čudesa. Poput Isusa smirio je uzburkano more i zato je zaštitnik mornara. Svojim blagoslovom pomogao je ozdraviti ojetetu kojemu je zapela riblja kost u grlu – zato ga nazivamo i zaštitnikom djece. Sv. Nikola rođen je u gradu Patariju u Maloj Aziji u 3. st. Bogati roditelji dugo nisu mogli imati djece, pa su od Boga izmolili malog Nikolu koji ime dobiva po stricu biskupu u Mirovi. Već kao mali, Nikola je volio sve ljudе oko sebe, čemu su ga naučili njegovi dobri roditelji koji, nažalost, brzo umiru, pa Nikola ostaje sam. On nasljeđuje njihovo bogatstvo, ali se nije uzoholio, nego uvijek ima srce za potrebite. U svom životu uvijek se borio protiv nepravde i za ljubav prema bližnjemu u kojem je prepoznavao Boga. Iscrpljen pokorom i poslovima, umro je 6. prosinca 327. godine.

Razglednica iz Hrvatske

Utvrda Sv. Nikole u Šibeniku

Tvrđava Sv. Nikole jedna je od 4 tvrđave koje dominiraju Šibenikom (Sv. Nikola, Sv. Mihovil, Sv. Ivan i Šubićevac). Tvrđava Sv. Nikole se nalazi na ulazu u kanal Sv. Ante, na otočiću Ljuljevcu, na mjestu gdje se nekoć nalazio samostan Sv. Nikole. Tvrđava je sagradena tijekom 16. stoljeća za vrijeme Mletačke vladavine, a u svrhu obrane od turskih napada s mora.

Projektirao ju je mletački vojni graditelj Michiele Sammichelle. Donji su dijelovi sazidani od bijelog kamenja, a gornji od opeke. Tvrđava Sv. Nikole pripada najjačim pomorskim fortifikacijama na hrvatskoj obali Jadran-a.

Znate li

Kako nastaje snijeg?

Ako je temperatura u oblaku vrlo niska, iz njega padaju pahuljice snijega koje se sastoje od zaledenih kapljica vode – kristalica leda. Kad se kapljica smrzne, ona će nastaviti rasti. Kristalici leda rastu tako da se na njih lijepi vodena para. Dakle snježna pahulja nakupina je većeg ili manjeg broja snježnih kristala različitog oblika.

Književni kutak

Dolazi nam Nikola

Kraj prozora blista
Čizmica čista,
Starca svetog čeka,
Stiže izdaleka!

Kad u sate rane
Plavo jutro svane,
Prva bit će stvar –
Potražiti dar!

Ko Č sunašća mala
Zasjat će zjene,
Starče sveti, kvala,
Misliš i na mene!

Mladen Pokić

Tanac 25!

Dvadeset i pet godina postojanja KUD-a Tanac – jubilarni program

U sklopu svečanoga gala programa, u Pečuškome nacionalnom kazalištu pred prepunom kazališnom dvoranom KUD Tanac 23. studenoga izveo je dvije plesne predstave u 16 i 20 sati, te obilježio izvrsnim plesnim izvedbama svoj veliki jubilej.

Znate li što znači tanac, ne KUD Tanac, nego riječ tanac. Tanac je ples u paru značajan za Hrvate u Baranji. Prihvativši ime tanac, folklorni ansambl utemeljen u listopadu 1988. godine, utemeljitelji József Szávai i Mišo Šarošac, ubrzo je postao sinonimom narodnoga, izvornoga plesa. I to ne samo u Pečuhu, Baranji nego diljem Madarske i šire. Dvadeset i pet godina postojanja, sakupljačkog rada, s 730 nastupa preko 2500 proba s preko 300 plesača, šezdesetak koreografija obilježili su postojanje KUD Tanac u proteklih 25 godina. Brojna festivalska gostovanja, 17 godina priredivanja međunarodnoga hrvatskog folklorног festivala „Dobro došli, naši mili gosti!”, mnogobrojni naslovi izvrsnog ansambla – šest puta zaredom, nagrade Orkestru Vizin, organiziranje Tanacovih plesnih tabora, preko 300 plesačnica, veliki uspjeh u završnici natjecanja mladih talenata narodne glazbe na natjecanju „Paun poletio” (Fölszállott a páva) 2013. godine, brojne nagrade (tridesetak) i priznanja tako i „Le Grand Prix Culturel de la Ville de Pécs” (Velika nagrada za kulturu grada Pečuha) KUD-u Tanac i Orkestru Vizin 2013. godine.

Folklorni ansambl Tanac prvi je nastup

imao u Pečuhu u sklopu jedne plesačnice 18. prosinca 1988., a slavljenički obilježavajući 25. godinu utemeljenja i rada, 23. studenoga 2013. godine u Pečuškome nacionalnom kazalištu.

Plesna večer sastojala se od dva dijela. U

prvom dijelu večeri nakon uvoda zajedničkog izlaska na pozornicu svih sudionika sadašnjih i nekadašnjih (te budućih) članova KUD-a Tanac u izvrsnoj scenskoj postavi i režiji Józsefa Szávaja, koju su vizualno obogatila djeca bivših i sadašnjih članova u naručju oko

nogu očeva i majka slijedile su Bošnjačke igre iz okolice Pečuha – ples József Szávai, glazba Antuš Vizin; potom koreografija Na salašu, bunjevačke igre – ples József Szávai, glazba Orkestar Vizin; Na čošku, igre i pisme iz Bačkoga Monoštra – koreografija József Szávai, Svatovske igre iz Santova – ples József Szávai, glazba Antuš Vizin; Poštovanje prema Bartóku-1 – ples Zoltán Farkas, glazba Zoltán Farkas i Béla Bartók, Sedam osmina – ples József Szávai, glazba Toni Iordache; Međimurski plesovi – ples i glazba Ivan Ivančan; Poštovanje prema Bartóku-2 – glazba Béla Bartók, ples József Szávai; slijedio je glazbeni doživljaj, glazba Stefčeta Stojkovskog i Orkestra Vizin; te koreografija Józsefa Szávai Pomniš li, libe – makedonski plesovi.

U drugom dijelu započelo se s koreografijom Moslavačkih plesova Ivice Ivankovića; slijedio je Orkestar Vizin; Lepi Ivo krešu kreše, plesovi iz Podravine – ples Zoltán Farkas i József Szávai, glazba Antuš Vizin; Lydia – ples József Szávai, glazba Ferenc Sebő; Vesela sam, Jano, igre iz Semartina – ples József Szávai, glazba

Antuš Vizin; nastup Orkestra – svih sadašnjih i bivših sviraca KUD-a

na samome kraju frenetična izvedba Bošnjačkog kermeza – ples József Szávai, glazba Antuš Vizin.

Što još napisati? Bilo je izvrsno! U izvedbama su uživali i članovi KUD-a Tanac i brojna publika koja je do posljednjega mesta napunila dvoranu Pečuškoga nacionalnog kazališta u obadvije plesne izvedbe. KUD Tanac, na čelu s Józsefom Szávaijem, koji je

danas predsjednik Kulturne udruge Tanac, umjetnički voditelj i koreograf KUD-a Tanac, s mnogim plesačima i sviračima pokazao je predani rad na polju njegovanja izvornoga folklora. Znali smo to i do sada, a u to uvjerili se još jednom.

*Branka Pavić Blažetin
Foto: László Körtvélyesi*

AUGUST ŠENOA HORVÁT KLUB

H-7624 Pécs, Esze Tamás utca 3.
Tel./fax: +36/ 72/ 211-736 E-mail: senoa@senoa.hu

HRVATSKI BOŽIĆNI KONCERT
13. prosinca 2013. u Pečuškoj katedrali

Program:
16.00 SVETA MISA
Misu će prikazati mons. dr. Đuro Hranić
osječko-dakovački nadbiskup
Sudjeluje:
Ženski pjevački zbor August Šenoe
Kantor: Čeh László

17.00 BOŽIĆNI KONCERT
Ženska klapa Perutini iz grada Paga
(R. Hrvatska)

Az August Šenoe Horvát Klub és Kulturális Egyesület
meghívja Önt
HORVÁT KARÁCSONYI KONCERTJÉRE
2013. decembar 13 -án a Pécsi Bazilikába

Program:
16.00 SZENTMISÉ
A szentmísi mons. dr. Dúra Hranić
Eszek-dakovo érsek mutatja be
Közreműködik az August Šenoe Asszonykörus
Kantor: Čeh László

17.00 KARÁCSONYI KONCERT
Közreműködik a Pag-szigeti Perutini noikár
(Horvátország)

Pokrovitelji / Támogatók:
Emberi Erforrás Támogatáskezelő
Pécska hrvatska samuprava Pécs Horvát Önkormányzat
Pécs M. J. Város Önkormányzata

KARÁCSONYI KONCERTJÉRE

ADVENT

KÓPHÁZA - KOLJNOF

HODOČASNO MJESTO ČRNE MADONE FEKETE MADONNA BÚCSÚJÁRÓ HELYE

18:00

30.11.2013.
POŽEGA (HR)

07.12.2013.
FILEŽ (A)

14.12.2013.
PETROVO SELO - SZENTPÉTERFA (H)

21.12.2013.
KOLJNOF - KÓPHÁZA

támoagatóink / podupirajuk nas:
KIM Wekerle Alapkezelő | Kópházi Horvát Nemzetiségi Önkormányzat - Hrvatska samuprava Koljnof
Kópházi Horvát Egyesület - Koljnofsko hrvatsko društvo | Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Mađarskoj | Levanda

szervezők / organizátor:
Mádi Koljnofci - Kópházi Flatalok
Društvo Hrvati - Horvátok Egyesület

www.mladik.hu
www.hrvati.hu
www.avemaria.hu

HRVATSKI BOŽIĆNI KONCERT

19. PROSINCA 2013. GODINE U 19⁰⁰ SATI
PEČUH, CENTAR KODÁLY
2013. DECEMBER 19. 19⁰⁰
PÉCS, KODÁLY KÖZPONT

NASTUPA/FELLÉP:
MIROSLAV ŠKORO

ORGANIZATORI/SZERVEZŐK:
IIÁRI JÓZSLI, SZOLGA JÓZSLI, GUGÁN IVÁN
GLAVNI POKROVITELJI KONCERTA/A RENDEZVÉNY FŐVÉDNÖKEI:
DR. PÁV A ZSOLT POLGÁRMESTER, HEPP MIHÁLY ORSZÁGOS HORVÁT ÖNKORMÁNYZAT FINŐKE

ULAZNICE SE MOGU NARUČITI U HRVATSKOJ ŠKOLI I VRTIĆU MIROSLAVA KRLEŽE,
JEGYEK A MIROSLAV KRLEŽA HORVÁT ISKLÁBAN ÉS ÓVODÁBAN IGÉNYLHETŐK.

SPOZNORI/TÁMOGATÓK:

BARANYAI HORVÁTOROK EGYESÜLET, PEČSI HORVÁT ÖNKORMÁNYZAT, HORVÁT KÖZTÁRSASÁG FOKONZULATUSA, VEGENIAN KFT., AUGUST ŠENOA HORVÁT KLUB, DRÁVAMENTI HORVÁTOROK KÖZÖSSÉGE, MAGYARORSZÁGI HORVÁTOROK SZÖVETSÉGE, SOMBÓGY MEGYEI HORVÁT ÖNKORMÁNYZAT, BARANYA MEGYEI HORVÁT ÖNKORMÁNYZAT, DRÁVA-Q.BT. FELŐSZENTMÁRTON